

semmikép se kerülhessen tulsúlyba. Mi a magyar emberben a hazafias érzést soha kétségbe nem vonjuk. Nem vonjuk kétségbe a szociáldemokratákban sem.

Peidl Gyula: Borzasztó, milyen kegy!

Seitovszky Béla belügyminiszter: Felelősségem teljes tudatában kérem a szakaszhoz benyújtott összes módosító indítványok elutasítását és a szakasznak eredeti szövegében való elfogadását.

A többség erre az eredeti szakaszt fogadja el.

A negyedik szakasznál Csák Károly előadó kéri, hogy a szakaszt küldjék vissza a bizottsághoz.

Az elnök figyelmezteti az előadót, hogy ezt az indítványát írásban is be kellett volna nyújtania és már fel is áll az elnök helyéről és az ülést öt percre felfüggesztette.

— Éljen a zavar, a zürzavar, — kiáltják a szocialisták.

Szünet után megkezdik a 4. szakasz tárgyalását. Az első Buday Dezső, aki azzal kezdi beszédét, hogy eredetileg nem a vallásfelekezetek képviseléről, de a lelkészek képviseléről volt szó. Az eredeti elgondolást tartja helyesnek.

Hegymegi-Kiss Pál:

Nagyon sajnálom, hogy a miniszterelnök, bár Apponyi is szót emelt a városokért és bár a miniszterelnök is egy nagyvárost, Debrecenét képviseli, a belügyminiszterrel együtt megelégedett a városokról. Nyers szavazással intézték el a magyar városokat. A miniszterelnök megkongatta a parlamentárizmus lélekharangját is. A rendiségre vonatkozó kijelentése szintén meglepett.

Mi a rendiség gondolatát nem engedjük becsempészni a magyar alkotmányba.

Ha az érdekképviselői rendszert elfogadom, annak az a magyarázata, hogy az autonómiák megjavítását várom révükön. De hogy osztályoknak szerezzenek képviselést és ezzel a rendiséget becsempészék, ez ellen tiltakozni kell. (Helyeslés a baloldalon.)

— Szót kell emelnem az ellen is, hogy csak az úgynevezett történelmi osztály és csak a kisgazdaosztály képezi a nemzeti államot. A magyar iparos, kereskedő, munkás a multban éppúgy, mint ma is, résztvevő a magyar nemzeti állam felépítésében, akárcsak a középosztály és a gazdaságszocializmus. Nagy hiba a tanítórend kihagyása.

Kálmán Jenő indítványozza, hogy a közjegyzőknek is adjanak képviselést.

Petrovác Gyula helytelenítette, hogy a tanítók nem jutnak képviselvényhez.

Farkas István: A javaslat távol áll a demokráciától. A negyedik szakasz teljes elhagyását indítványozza.

Görgey József stílusos módosítást indítványoz, Maróthy László azt indítványozza, hogy a vallásfelekezetek lelkészei maguk közül válasszanak bizottsági tagokat, Kocsán Károly a tanítószegélyképviseletének érdekében emel szót, Simon András pedig azt nehezményezi, hogy igen előkelő egyházak igen előkelő lelkészi képviselői nem juthatnak képviselvényhez. Strausz István a maga részéről nem vette volna be a vallásfelekezetek képviselőit a javaslatba.

Györki Imre megállapítja, hogy a miniszterelnök történelmhamisítást követett el, mert a megyékben és a városokban mindig különböző pártállású emberek foglaltak helyet a törvényhatóságokban. Helyesebb lett volna, ha a miniszterelnök nyíltan megmondja, hogy azért van szükség az érdekképviselőkre, mert a választói akaratot akarják meghamisítani.

— Rendreutasítom — állította meg az elnök Györki Imrét további beszédében.

— Miért — kérdi Györki Imre.

— Mert meggyanúsította a közhatóságokat — hangzott az elnöki pódiumról.

Szilágyi Lajos elfogadja Hegymegi-Kiss Pál indítványát, hogy a vallásfelekezetek képviselőségét az egyházi főhatósággal egyetértőleg szabályozzák.

Az elnök javaslatára ezután kimondotta a Ház, hogy legközelebbi ülését holnap délelőtt 10 órakor tartja.

A magyar-román optánször

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.)

Bécsből jelentik: A magyar-román optánszörben csütörtökön nem folytattak plenáris tárgyalásokat, hanem báró Szerényi a román bizottság vezetőjével folytatott több ízben bizalmas megbeszéléseket. Nem lehetetlen, hogy az egyik magyar delegátus újabb instrukciókért Budapestre utazik. A tárgyalások közeli befejezése nem remélhető.

A szervezett munkásság elkészült a társadalombiztosítói jelölésekkel

„A legjobb reményekkel indulunk a választási küzdelemben — mondja Lajer tükör

(A Délmagyarország munkatársától.) A Délmagyarország csütörtöki számában részletesen beszámolt a Társadalombiztosító intézeti választások készülődéseiről. Ismeretes, hogy Szegeden kerületi választmányt fognak választani, 15 munkaadót és 15 munkavállalót. A munkaadói csoportban még folynak a tárgyalások a paktumos lista kialakításáról, a szervezett munkásság már elkészült jelöléseivel és megindította a választási agitációt. Egyelőre ajánlásokat gyűjtenek az ivek, a munkások pedig műhelyértekezleteket tartanak.

A munkások listavezetője Kalapis János, a magántisztviselők és kereskedelmi alkalmazottaké Berényi Nándor, a háztartási alkalmazottaké Pálkás Erzsébet.

A szociáldemokrata kisiparosok is állítottak külön listát, amelynek vezetője Takács Ferenc vásárhelyi építőmester, második helyen Marosán Emil szegedi cipésmestert jelölték.

Az ajánlási ivek már nagyban folynak a gyűjtések, bár a munkáskategóriákban aránylag kevés ajánlásra van szükség. A munkásoknál 150, a magánalkalmazottaknál 30, a háztartási alkalmazottaknál ugyancsak 30 ajánlással kell beadni az iveket legkésőbb április 21-ig.

A választások ügyében Lajer Dezső, a szociáldemokrata párt titkára a következőket mondta:

— A szervezett munkásság teljes erővel résztvesz a Társadalombiztosító választásain, hiszen ennek az intézménynek az alapjait a szervezett munkásság rakta le. A törvény, amelynek alapján a választási küzdelem lefolyik, lehetőséget nyújt arra, hogy a kisebbségi képviselet alapján nem hozzánk tartozók

is bejuthatnak a kerületi választmányba. Ismerve azonban a pénztár területén a munkásság felfogását, nagyon valószínűnek tartom, hogy a munkásság számára nyújtott 12 hely hiánytalanul a birtokunkba jut. Ugy a magántisztviselőkkel és kereskedelmi alkalmazottakkal, mint a háztartási alkalmazottakkal a legjobb reményekkel indulunk a választási küzdelemben.

— Igaz, hogy a választmány hatáskörét annyira szűkre szabta a törvény, hogy annak keretein belül a biztosítottak javára olyan eredményeket nem érhetünk el, amelyeket szeretnénk, mégis úgy gondolom, hogy a törvény által adott lehetőségek határain belül is eredményes munka lesz kifejtendő a pénztárral szemben igényt támasztó biztosítottak javára.

— Nagyon természetes, hogy a választás kifejezésre fogja juttatni a munkásságnak azt az akaratát is, hogy az intézményt fejleszteni akarja és egyúttal igazi autonómiát akar biztosítani a törvény által adott helyébe, mert meggyőződésünk szerint az intézmény fejlődés-képessége csakis ily módon lesz biztosítható. A mi felfogásunk szerint az autonómia lényege az, hogy az állam csupán felügyeletet gyakorolhat az intézmény felett abból a szempontból, hogy a törvény rendelkezéseit betartja-e. Ez pedig csakis a törvény reformjával érhető el, éppen ezért a szervezett munkásság változatlan kitartással követeli a törvény olyan módosítását, amely az önkormányzat hatáskörét kiterjeszti addig a határokig, ameddig az intézményben biztosítottak érdekei megköveteli és az állam nem szorítkozik többre, mint a felügyeletre.

Szeged helyett — Makón építik fel a papirgyárat?

A szegedi kiküldöttek Csanádmegyében keresnek megfelelő mennyiségű kukoricaszárát

(A Délmagyarország munkatársától.) Több ízben írt már arról a tervről a Délmagyarország, amely szerint egy budapesti vállalat Szegeden nagyobb arányú papir-, illetve cellulózárgyárat kíván létesíteni. A gyáralapítás egyik legfőbb feltétele az lenne, hogy a város garantálja tízezer hold kukoricaföld szártermését, amely a gyártáshoz elengedhetetlenül szükséges. A vállalat ugyanis megvásárolt egy amerikai szabadalmat, amelynek felhasználásával a kukoricaszár kórójából és a cirokból készítheti el a papirgyártáshoz szükséges cellulózt.

A város tanácsa az ajánlatot kedvezőnek találta és késznek nyilatkozott arra, hogy az építendő gyártelep céljaira megfelelő nagyságú földterületet enged át közvetlenül a Tisza mellett és megbizta dr. Pálffy József tanácsnokot a kukoricaszár ügyének elintézésére. Pálffy tanácsnok azonnal érintkezésbe lépett a környékbeli nagyobb uradalmakkal, elsősorban a Pallavicini-uradalommal, de tárgyalásai nem jártak a kívánt eredménnyel, ezek az uradalmak nem vállalkoztak annak a biztosítására, hogy minden évben leszállítsák a szükséges kukoricaszár kvantumot. A tanács erről értesítette a budapesti vállalat vezetőjét, ahonnan először az a válasz érkezett, hogy a tízezer hold szártermésének garantálása nélkül szó sem lehet arról, hogy a gyártelepet Szegeden építsék fel, később azonban ez a rideg álláspont módosult úgy, hogy a város kísérelje meg megegyezni a szármennyi-

ség lekötését.

Pálffy tanácsnok erre kiküldött három városi tisztviselőt a környékre, hogy a gazdákkal és az uradalmakkal közvetlenül tárgyaljanak. Az egyik Pest megyét járja végig, a másik a környékbeli nagyobb uradalmakkal és gazdákkal tárgyal, a harmadik pedig a szegedi tanyákon kísérelte meg, mert szó van arról is, hogy szükség esetén a szegedi bérlőkkel és kisbirtokosokkal kötnek megállapodást a szárösszegyűjtésére pedig maga a város vállalkozik és megfelelő gyűjtőállomásokat létesít a tanyákon.

A kiküldöttek munkájának eredményéről még nem érkeztek jelentések, ellenben néhány nappal ezelőtt olyan hírek terjedtek el, hogy a cellulózárgyár szegedi elhelyezésének terve végképen kulba esett, mert a budapesti vállalat Makó városával kötötte meg a végleges megállapodást és így a gyártelep Makón épül fel.

A Délmagyarország munkatársa ezzel a hírrel kapcsolatban kérdést intézett dr. Pálffy József tanácsnokhoz, aki elmondotta, hogy a hír, legalább is ebben a határozott formában nem felel meg a valóságnak. Az tény, hogy a gyárvállalat képviselői nemcsak Szeged hatóságával tárgyalnak, hanem ezzel egyidejűleg tárgyalnak más folyómenti városokkal, köztük Makóval is. A makói megoldás sorrendben Szeged után következik, amennyiben a csanádmegyei nagyobb uradalmak talán biztosíthatják az érdekeltség által kívánt

Joe May

mesternőve, a

Hazatérés

Szív és a könnyek filmje.

az idény legezebb filmje.

LARS HANSON főszereplésével.